

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.231/2024/26. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. január hó 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntette kísérlete miatt a terhelt ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. június hó 14. napján kelt 23.B.378/2023/36. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott cselekményét a Btk.160.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a) és d) pont szerint minősíti.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe oly módon rendeli beszámítani, hogy egy nap őrizetben és letartóztatásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Az összesített bűnjeljegyzék 13. tétele alatt feltüntetett vegyszeres papírtörölő lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el. A 3. tétel alatti szétvágott vegyszeres világoskék triko sértett részére történő kiadását mellőzi, annak megsemmisítését rendeli el.

Az ítéltábla tájékoztatja a kiadott bűnjelek átvételére jogosult vádlottat és sértettet, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított 3 (három) hónapon belül a kiadni rendelt dolgot nem veszik át, a dolog az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli oly módon, hogy egy nap letartóztatásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntette kísérletében [Btk.160.§ (1) és (2) bekezdés a), c) és d) pont], ezért 14 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A feltételes szabadság kedvezményéből kizártságát megállapította, az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott enyhítésért, a védő emberölés büntette alapesete megállapításáért, valamint lényegesen enyhébb büntetés kiszabásáért fellebbezett.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.515/2024/3. számú átiratában az előterjesztett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Utalt arra, hogy a felülbírálat terjedelme teljeskörű, az ügyben tanácsülés kitűzését tartotta indokoltnak.

[5] Bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván résztvenni.

[6] Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve – a vádlotti védekezést elvetve – állapította meg a történeti tényállást, mely mentes a Be.592.§ (1) és (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas.

[7] Indokolási kötelezettségének is kimerítően eleget tett, az nem ellentétes a logika szabályaival.

[8] A törvényszék okszerű következtetést vont a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, egyenes szándékára és célzatára, bűnösségére, valamint törvényesen, a 3/2013. BJE II. fejezete szerint irányadó kúriai gyakorlatnak megfelelően minősítette a vádlott háromszorosan minősülő közvetlen, befejezett kísérleti szakban rekedt élet elleni bűncselekményét. A jogi minősítés körében kifejtett elsőbírói indokolást (ítélet 38-44. oldal) osztotta, a fennálló minősítő körülmények hiányát állító, enyhébb jogi minősítés megállapítását célzó védői fellebbezés a másodfokú eljárásban nem foghat helyt.

[9] Az ügyészi álláspont szerint a büntetéskiszabás keretében a törvényszék a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket megvizsgálta, a törvénnyel első ízben összeütközésbe került, gyermeke édesanyjának életére törő vádlottal szemben a nem jelentős időmúlás mellett messzemenő méltányosságot gyakorolva a Btk.80.§ (2) bekezdésében írt büntetési középértéket el nem érő, fegyház fokozatú szabadságvesztést és a törvényi maximumot el nem érő tartamú közügyektől eltiltást szabott ki, melynek enyhítésére nem látott indokot.

[10] Utalt arra, hogy a vádlottat a Btk.38.§ (4) bekezdés e) pont eb) alpontjára alapítottan a törvényszék helyesen zárta ki a feltételes szabadságra bocsátásból.

[11] Az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek találta.

[12] Indítványozta, hogy az ítéltábla az ítéletet a Be.605.§-a alapján helyes indokainál fogva hagyja helyben, egyben a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet meghozataláig eltelt időt a kiszabott szabadságvesztésbe számítsa be.

[13] A vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Utalt arra, hogy a vádlott az emberölés büntette kísérlete alapesetét elkövette, azonban szándéka csak eshetőleges és nem egyenes volt, melyet az igazságügyi orvosszakértő véleményével és védence vallomásával is alátámasztott. Az orvosszakértő nem tartotta célzottak a szúrásokat, azok kis-közepes erejűek voltak, a fojtogatás orvosszakértőileg nem volt megállapítható. Korábban a vádlott a sértettet nem bántotta, nem fenyegette.

[14] Vitatta a védő a megállapított minősítő körülmények fennálltát is, álláspontja szerint ebben a körben is helytelenül mérlegelte a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság, majd a cselekményt helytelenül is minősítette. Hivatkozott védence eljárás során tett előadásaira, álláspontja szerint azt lényeges momentumokra vonatkozóan a sértett előző párja is alátámasztotta, a vádlott testvérének vallomása is releváns, és a vádlott igazát alátámasztó szöveges üzenet is rendelkezésre áll. Utalt a sértett negatív tulajdonságára is, melyet álláspontja szerint tanúl is említett. Álláspontja szerint helyes mérlegelés mellett nem lehet következtetést vonni arra, hogy a cselekmény előre kitervelt, a vádlott a gyermeke láthatása céljából kereste fel a sértettet, majd a sértett azon kijelentése, hogy őt soha nem láthatja, bosszantotta fel olyan mértékben, hogy szúrta, mely a védői meglátás szerint az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapításához nyújthat jogi alapot.

[15] Kést csak amiatt vett magához, mert a vádlott a sértett élettársát valóban többször halálosan megfenyegette, ezért számítania kellett arra, hogy amennyiben a sértettel van az élettárs, őt megtámadhatja.

[16] A féltékenység önmagában az aljas indokból történő elkövetést nem alapozza meg, a különös kegyetlenség megállapíthatóságához pedig a joggyakorlat alapján megkívánt brutális, embertelen elkövetési mód, valamint a sértett átlagosat meghaladó szenvedése nem áll fenn.

[17] Hivatkozta a védő az irányadó joggyakorlatot is. A Btk. kommentár az előre kiterveltség megállapításához azt tartja szükségesnek, hogy az elkövető a végrehajtás helyét, idejét és módját előre átgondolja, a bűncselekmény véghezvitelét akadályozó, illetőleg azt segítő körülményeket felmérje, a lényeges előkészületi, elkövetési és az elkövetést követően jelentkező tényezőket számba vegye. Az előre kiterveltséget az emberölési cselekmény egyes részleteinek az átgondolása, a véghezvitel lényeges mozzanatainak bizonyos időn át történő fontolgatása, az elkövetés egyes szakaszait jellemző tényezők mérlegelése és általában a céltudatos, tervszerű magatartás jellemzi, mely nem állapítható meg. Az előre kiterveltség az elkövetőben végbemenő pszichikai folyamat, amelynél alapvető feltétel, hogy a tudatában lejátszódjék a cselekmény véghezvitele mellett és ellen szóló motívumok harca, amely feltétlenül meghatározott idő elteltét kívánja meg. Ha az akaratelhatározást nyomban követi a véghezvitel megkezdése, vagyis az elkövetés rögtönös szándékkal történt, ez a körülmény általában már önmagában is kizárja ennek a minősített esetnek az alkalmazását.

[18] Vitatta a védő az aljas indokból történő elkövetés megállapíthatóságát is. Hivatkozott arra, hogy önmagában az a körülmény, hogy az elkövető önkényesen maga vesz elégtételt a rajta esett sérelem miatt, vagy haragos viszonyból, szerelmi kapcsolatból eredő indulat, például féltékenységi hatása alatt cselekszik, még nem szolgáltat alapul az aljas indokból történő elkövetés megállapítására. Utalt a BH2003.490 számú jogesetre, e szerint az emberölésnek szerelemféltésből elkövetése nem minősül aljas indokból elkövetettként. Hivatkozott a védő a vádlott az igazságügyi pszichológus szakértő által megállapított személyiségjegyeire, a féltékenységre és a gyermekkel való kapcsolattartás hiánya miatti frusztrációra.

[19] Nem látta megállapíthatónak a védő a különös kegyetlenséggel történő elkövetést sem. Utalt arra, hogy e körülmény megítélése során elsősorban emberiességi, valamint erkölcsi szempontok a meghatározók. Tárgyi oldalról nézve az emberölés akkor esik a szóban forgó minősített eset alá, ha a sértett életének kioltása a szokásostól lényegesen eltérő embertelenséggel, lelketlenséggel, brutalitással, bestialitással, gátlástalansággal, a sértett emberi méltóságának a mély megalázásával, másokban iszonyatot keltő módon, az emberi mivoltából kivetkőzve történik [BJD2946.]. Alanyi oldalról nézve az átlagot lényegesen meghaladó testi vagy lelki gyötrelmet kíván meg a joggyakorlat. A vádlott kis- és közepes erővel szúrta meg többször a sértettet, az igazságügyi orvosszakértő megállapításai szerint az elkövető és a sértett a támadás során dinamikus mozgott a térben, ennek során akaratlagos cselekvéssel ugyan, de nem célzottan okozott sértéseket, amelyek többsége inkább metszés volt. Utalt a védő a BH2002.33. számú jogesetre, melynek lényege szerint az emberölésnek különös kegyetlenséggel elkövetését nem alapozza meg, ha a vádlott a sértettet hat esetben közepes és nagy erővel olyan szúrásokkal öli meg, amelyek közül 5 szúrás külön-külön is a sértett halálát eredményezte volna. A szúrások száma, irányítottsága, a kés paraméterei még nem elégségesek e minősítő körülmény megállapításához.

[20] A védő ugyanakkor megállapíthatónak látta, hogy a vádlott méltányolható okból származó erős felindulásban cselekedett. A méltányolható ok akkor állapítható meg, ha bizonyos fokig igazolható és menthető. Védence nem fogadta el, hogy a sértett szakított vele, folyamatosan helyre szeretne volna állítani kapcsolatukat, a vádbeli napon azért ment hozzá részben békülési szándékkal, hogy a közös gyermeküket láthassa, azonban a sértettnek az a kijelentése, hogy soha többé nem fogja látni a fiát, méltányolható okból kiváltotta belőle az

erős felindulást és ennek következtében azonnal neki is támadt a sértettnek. Hivatkozta e körben a BH2006.140 számú jogesetet.

[21] Utalt arra, hogy az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapításához az indulat olyan magas foka szükséges, amelynek következtében az elkövető belső egyensúlya megbomlik, tudata elhomályosul és ennek folytán a megfontolás szokásos mértékének megtartása lehetetlenné válik, mely állapot a vádlott esetében az igazságügyi pszichológusi szakvéleményben foglaltak szerint fennállt, illetőleg tanú2 tanú vallomása is megerősítette, hogy a cselekmény során a vádlott teljesen elborult állapotban volt.

[22] Mindezen érvek alapján a vádlott büntetőjogi felelősségének kimondását erős felindulásban elkövetett emberölés büntette (Btk.161.§) kísérletében vagy emberölés büntette alapesetében kérte, amely a büntetés lényeges enyhítését is lehetővé teszi.

[23] Az ítéltábla az ügyet tanácsülésre tűzte, a vádlott védője nyilvános ülés kitűzését kérte.

[24] A nyilvános ülésen a védő az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat fenntartotta.

[25] A vádlott nem kívánt felszólalni, az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánásának adott hangot, hangsúlyozta, hogy nem akarta a bántani a sértettet, de nem tudott uralkodni magán, miután elkezdte tiltania a sértett őt a gyermekétől. Örül, hogy túlélte a támadását a sértett, szabadulása után megpróbálja jóvá tenni cselekményét.

[26] A védőnek az enyhébb minősítésre irányuló jogorvoslata részben, vádlottnak és a védőnek az enyhítés végett bejelentett fellebbezése nem vezetett eredményre.

[27] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes körben felülbírált. Az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A (7) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[28] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező a Be.607.§ (1), 608.§ (1), (2) bekezdésében foglalt abszolút, továbbá a Be.609.§ (1), (2) bekezdése szerinti relatív eljárási szabálysértést nem észlelt.

[29] A bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat a törvényszék megtartotta, a vádlott és védő eljárási jogait gyakorolhatták, az eljárásban részt vevők törvényes figyelmeztetése minden esetben megtörtént, a figyelmeztetésekre adott válasz is rögzítésre került.

[30] A törvényes keretek között lefolytatott bizonyítás során a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat teljeskörűen beszerezte, a tárgyalás anyagává tette.

[31] Az ítélet személyi részében a 3. oldal 4-5-6. bekezdésében az ítéltábla az igazságügyi pszichológus szakértő véleményének szó szerinti rögzítését mellőzi. Helyette azt szerepelteti, hogy a vádlott antiszociális személyiségjegyeket hordozó dacos, indulatos, makacs személyiség, acting out magatartással, egyenetlen teljesítménnyel, koncentrációs zavarral. Párkapcsolatában a féltékenység, illetve a kapcsolat sértett általi megszakítása hatással bírt, nála markáns frusztrációt okozott, melyet nem volt képes feloldani és adekvát módon kanalizálni. A párkapcsolat megszakításáért a sértettet tette felelőssé. Alacsony frusztrációs toleranciájú, könnyen válik impulzív, indulatos. Sok esetben egocentrikus-narcisztikus gondolkodás jellemzi. Erőteljes elhárításokat alkalmaz. Erkölcsi gondolkodásában deviáció azonosítható. (az igazságügyi pszichológus szakértő bírósági iratok 32. sorszáma alatt elfekvő véleménye)

[32] A megállapított történeti tényállás a Be.592.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól mentes, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt a Be.591.§ (1) bekezdése alapján.

[33] A törvényszék az indokolási kötelezettségének kellő részletességgel eleget tett, a bizonyítékokat irathűen és teljes körben sorolta fel és elemezte, valamennyi bizonyíték összevetése megtörtént, a bizonyíték értékelésben, logikai következtetésben nem volt hiba.

[34] A védő fellebbezésében a bizonyítékok felülmérlegelését is kérte. A védő a vádlott előadásaiból kiindulva, azt egyes kiragadott bizonyítékokkal alátámasztva kért az ítéletitől eltérő bizonyíték mérlegelést, mely nem lehetséges. Amennyiben az elsőfokú bíróság a tényállást valamennyi bizonyíték elemző értékelésével megalapozottan állapítja meg, a bizonyítékok másodfokú eljárásában történő felülmérlegelése eljárásjogilag kizárt. (Be.591.§ (1) bekezdés)

[35] A helyesen megállapított tényekből az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése azonban nem minden tekintetben helytálló.

[36] Egyetértett az ítéltábla a törvényszék általi helyes indokolással ellátott emberölés büntette minősített esetének kísérlete megállapíthatóságát illetően.

[37] A törvényszék a Kúria Büntető Jogegységi Tanácsa 3/2013. BJE jogegységi határozatában foglaltakat helyesen tartotta szem előtt. Eszerint emberölés, illetve annak kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik.

[38] Az ítéltábla megítélése szerint a törvényszék helyesen mondta ki, hogy a vádlott tudata átfogta a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, ezt kívánva cselekedett, szándéka a Btk.7.§ I. fordulata szerint egyenes volt. Nem osztotta azon védői érvelést, miszerint a vádlott ölési szándéka csupán eshetőleges lett volna. Ekörben a törvényszék indokolása minden tekintetben helytálló.

[39] Helyes az indokolás az előre kitervelt elkövetést illetően, e körben a védői hivatkozás ugyancsak téves.

[40] Elégséges a bírói gyakorlat szerint, ha az elkövető a véghezvitelt általánoságban átgondolta, akár alternatív terve is lehet, az is lehetséges, hogy a körülmények alakulásához képest eltérő elkövetési módot alkalmaz. Nem feltétel a részletekbe menő kiterveltség, az sem, hogy a tervezetésnek megfelelően higgadtan, megfontoltan, céltudatosan viselkedjen. A vádlott az elkövetés eszközét – mely egy konyhakés volt - előre magához vette, tudta, hogy a sértett mikor ér haza, erre a gyerekeket nevelő sértett napirendje alapján joggal számíthatott. Fel sem vetődött, hogy a gyermek láthatása aznapra meg lett volna beszélve, az kétségtelen, hogy ezen ürüggyel jelent meg a váratlan időben. A törvényszék által az ítélet 41. oldalán ekörben hivatkozottak helytállóak. Külön ki kell emelni, hogy a történetek előtt a borozónál tanúl-el találkozás nem szól az előre kiterveltség ellen, az éppen hogy illeszkedett a vádlott által eltervezettekhez, ezért használta azt ki.

[41] A különös kegyetlenséggel történő elkövetés minősítő körülmény megállapítása ugyancsak helytálló. A különös kegyetlenség fogalma alá az átlagosat meghaladó rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy az elkövető emberi mivoltából kivetkőzve véghez vitt ölési cselekmények vonhatók, ahogyan azt a törvényszék és a védő is helyesen hivatkozta. Elsősorban a sértettnek okozott sérülések száma, súlya és jellege alapján állapítható meg, ezekből általában következtetés vonható az embertelenségre. Ugyanakkor nemcsak a fizikai ráhatással járó fájdalomérzetnek van jelentősége, hanem annak a lelkiállapotnak is, amibe az elkövetés folytán a sértett kerül. (BH2021.64.) Az elkövető tudatának át kell fognia az elkövetés különös kegyetlenségét. Az ezzel kapcsolatos tudattartalomra a sérülések számából, a bántalmazás hosszan tartó, elhúzódó voltából, a sértett látható szenvedéséből, illetve a sértettnek a végrehajtás alatt tanúsított magatartásából vonható következtetés.

[42] A törvényszék által az ítélet 43. oldalán írtak minden tekintetben helytállóak, azt azonban szükséges kiegészíteni azzal, hogy a sértettet a vádlott először az utcán bántalmazta, itt 14 alkalommal megszúrta, majd az elektromos garázkapu felnyitása után a sértett gyermekét is beterve az ingatlan belső udvarába menekült, ahová a vádlott szintén beugrott a kapu lezáródása előtt, a sértett nyakát itt két kézzel megragadta, a falnak nyomta és fojtogatni kezdte, közben a gyermek előtt azt ordította, hogy volt élettársát megöli. A vádlotti bántalmazás folyamatos, kitartó volt, amit a késsel nem sikerült befejeznie, azt a fojtással

próbálta teljessé tenni. A sértett amíg tudta, 9 éves gyermekét is védte testével, mentette, egy anya által átélhető legszörnyűbb pszichikai fájdalmat is átélte, mert saját szenvedésén túl azt sem tudhatta biztosan, hogy gyermekének nem esik-e baja, valamint azt sem, hogy nem hal-e meg a gyermeke szeme láttára. A vádlott emberi mivoltából kivetkőzve, teljesen elborultan (tanú2. tanúvallomása), olyan intenzitással hajtotta végre a cselekményt, hogy többen is alig tudták megfékezni, a 9 éves gyermek jelenlétével sem törődött. E kiegészítéssel az indokolás teljes.

[43] Helyes ugyanakkor a védői hivatkozás a Btk.160.§ (2) bekezdés c) pont szerinti aljas indokból történő elkövetés minősítő körülmény mellőzésének szükségességét illetően. Az aljas indokból elkövetett emberölésen az erkölcsileg elvetendő motívumból fakadó cselekményeket kell érteni. A Btk-hoz fűzött kommentár szerint a minősítő körülmények közül a bűncselekmény alanyi oldalán jelentkező körülmények teszik indokolttá a nyereségvágyból vagy más aljas indokból (célből) való elkövetés kiemelését. Az emberölés minősített esetei az alapesetben foglalt szándékos emberölés büntetétéhez kapcsolódnak, ennek megvalósulása esetén ugyanis az alapesethez képest olyan tényállástöbblet jelentkezik, amelynek a büntetés kiszabása szempontjából is jelentősége van.

[44] Az aljas indokból, illetőleg célből elkövetett emberölés az indítóok és a célzat erkölcsileg mélyen elítélendő eseteket foglalja magában, melynek megítélésénél azt kell vizsgálni, hogy a társadalom erkölcsi normáival összefüggésben az ölési szándék kialakulásában elsődlegesen milyen tényezők játszottak szerepet. Ezért ennek a minősített esetnek a megállapítása az elkövetést megelőző történések alapos elemzését, az elkövetőnek a sértetthez fűződő személyes viszonyát, valamint az indulat és az indítóok jellemző sajátosságainak az alapos feltárását teszi szükségessé annak szem előtt tartása mellett, hogy a törvény csupán a kiemelkedően súlyosan elítélendő motívumból és célzatból fakadó elítéléseket vonja e minősített eset alá.

[45] A Legfelsőbb Bíróságnak az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 15. számú Irányelve újjáalakításának tárgyában született 3/2013. Büntető jogegységi határozat szerint az aljas indokból vagy célből elkövetett emberölésen az erkölcsileg elvetendő motívumból fakadó, valamint ilyen célből megvalósított cselekményeket kell érteni. Önmagában a haragos viszonyból, szerelmi kapcsolatból eredő indulat, pl. féltékenység hatása alatt cselekvés még nem szolgálhat alapul az aljas indokból való elkövetés megállapítására.

[46] A törvényszék ekörben kifejtette, hogy nem csupán arról van szó, hogy a vádlott féltékenység hatása alatt cselekedett, ezen túl az is indokolta cselekedetét, hogy nem tudta elfogadni, hogy a sértett más férfi mellett legyen boldog, és mással éljen kiegyensúlyozott párkapcsolatban. Vizsgálta az ítéltábla a BH2019.4.számú jogesetben (Kúria Bfv.III.321/2018) írtak alapján, hogy a féltékenységen felül volt-e olyan többlet, amely alapján e minősítő körülmény megállapítható. A hivatkozott jogeset szerint a vádlott cselekménye azért minősült aljas indokból elkövetettnek, mert a féltékenységen túl a terhelt a sértettet feltétel nélküli engedelmességre kötelezte, szabad, önálló, felnőtt akaratából fakadó cselekvési lehetőségét teljesen felszámolta, szolgálai alávetettségben tartotta, ennek érdekében is bántalmazta, mely az aljas indokból történő elkövetést megalapozta. Jelen ügyben ilyen többlet nem állapítható meg. Az ítélezési gyakorlatból a védő által hivatkozott jogeseteken túl utalni szükséges a BH1985.455. számú jogesetre is, eszerint a féltékenységből, és az

elhagyás miatt keletkezett elkeseredésből fakadó indulat általában nem ad alapot az emberölés aljas indokból elkövetettkénti minősítésére. Ez önmagában nem tekinthető erkölcsileg annyira elvetendőnek, hogy a minősítést megalapozhatná.

[47] A védő által hivatkozott további jogesetek a megállapított tényállásra nem voltak alkalmazhatóak, a védői érvelés alapján a minősítés a további minősítő körülményeket illetően nem volt megváltoztatható.

[48] A Btk.161.§-a privilégizált esetként szabályozza az erős felindulásban elkövetett emberölést. Eszerint aki mást méltányolható okból származó erős felindulásban megöl, 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Jelen ügyben méltányolható okból származó erős felindulás nem állapítható meg. A sértett a tényállás szerint nem tett olyan kijelentést a vádlott felé, amelyet a védő megállapítani kért, a bizonyítékok helyes mérlegelésével megállapított történeti tényállás illet nem tartalmaz. Becsmérő kijelentés sem volt részéről, a privilégizált eset nem állapítható meg. Az ölési cselekmények általában indulati cselekmények, ezért a szokványos indulat hatása alatti elkövetés nem alapozza meg az emberölés privilégizált esetének megállapítását. Ehhez méltányolható okból, élelilektani alapon kialakuló indulat magas foka szükséges, amelynek következtében az elkövető belső egyensúlya megbomlik, elveszti önkontrollját, tudatszűkült állapotba kerül, melynek hatása alatt cselekszik. A felindulást kiváltó ok ugyanakkor nem tekinthető méltányolhatónak, ha az indulatot kiváltó okot az elkövető felróhatóan maga idézi elő. (EBH2019.B.1.) A helyesen megállapított tényállásból nem lehetett olyan kontrollálatlan mérvű elkövetői indulatra következtetni a sértetti magatartás által kiváltva, amely a privilégizált eset megállapításához vezethetne.

[49] A törvényhozó az elkövetett cselekményre 10-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabását teszi lehetővé, az irányadónak tekintendő Btk.80.§ (2) bekezdésben írt középmérték 15 év. Kísérlet esetén a befejezett cselekményre vonatkozó tételt kell alkalmazni a Btk.10.§ (2) bekezdése szerint.

[50] A törvényszék az enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta. Az enyhítő körülmények között a kísérleti szak nyomatéka kisebb, mert befejezett kísérletről van szó, a vádlott mindent megtett az ölési cselekmény befejezése érdekében. Enyhítő körülményként nem lehet figyelembe venni az időmúlást, mert az mindössze 2 év 3 hónap, a büntetőügy elbírálása rendkívül időszerűen történt. Kisebb a nyomatéka a cselekmény súlya folytán a vádlott büntetlen előéletének. Az ítélet 43. oldal 1. bekezdés utolsó mondatát mellőzni szükséges, mert nincs ténybeli alapja az ítéletben annak, hogy a vádlott a nagyobb gyermeket fenyegette volna. Ki kell egészíteni az indokolást ugyanakkor azzal, hogy helyes a törvényszék megállapítása a súlyosító körülmények között a 13 cm pengehosszúságú konyhakés közbiztonságra különösen veszélyes eszköz voltának megállapítása körében, mert az a 175/2003 (X.28.) Korm. rendelet melléklete a) pontja szerint közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül.

[51] A büntetés kiszabásánál nem lehet figyelmen kívül hagyni a cselekmény további káros következményeit sem. A bűncselekmény tárgyi súlyát nagymértékben a cselekmény káros következményei határozzák meg, azokat a büntetés kiszabásánál mindig figyelembe

kell venni. (56/2007.Bkv, III/3. pont) A sértett 9 éves gyermeke látta, átélte a cselekményt, akiben nyilvánvalóan traumát okozott az édesanyja élete elleni támadás szemlélése (kiskorú veszélyeztetésének büntette nem volt a vád tárgya) a cselekmény elszenvedése után nyilvánvalóan a sértett sem tud visszatérni normál életviteléhez, a kisebb, az akkor 3 éves gyermek is elszenvedte az ítéletben helyesen leírt körülményeket a cselekmény közvetlenül követően.

[52] A sértett védelme a büntetőjog elsődleges feladata. A Btk.79.§-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. Jelen ügyben a generális prevenció is hangsúlyos, a büntetésnek azt kell közvetítenie, hogy a hasonló súlyú cselekmények elkövetői szigorú büntetéssel kell, hogy számoljanak, még akkor is, ha a cselekmény a vádlotton kívüli körülmények miatt nem befejezett, hanem ún. befejezett kísérlet, azaz a vádlott mindent megtett a maga részéről a befejezés érdekében, csak a sértett hathatós védekezésén és a gyors orvosi beavatkozáson múlt a sértett élete. Enyhébb büntetés kiszabása nem lehetséges.

[53] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk.37.§ (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyház.

[54] Törvényes a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának meghatározása, a felételes szabadságra bocsáthatóság kizárása.

[55] Az előzetes fogvatartásban töltött időt ugyan helyesen beszámítani rendelte az elsőfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe, ugyanakkor a Btk.92.§ (2) bekezdésben írt átváltoztatási kulcsot nem jelölte meg, melyet az ítéltábla pótolta.

[56] Az ítélet járulékos rendelkezéseit az ítéltábla nagyobb részben törvényesnek találta.

[57] Nem indokolta a törvényszék a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezéseket, ezért azt az ítéltábla pótolta. A bűnjelek lefoglalásának megszüntetése a Be.320.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, a vádlott és sértett részére a kiadás a Be.321.§ (1) bekezdése, míg a megsemmisítés a Be.320.§ (2) bekezdése alapján történt.

[58] Elmulasztotta a törvényszék a rendelkezést a bűnjeljegyzék 13. alatti tételéről, az ítéltábla lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el a Be.320.§ (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján. A sértett véres, szétvágott pólója nyilvánvalóan értéktelen és véres volta, vegyszerrel szennyezettsége miatt veszélyes hulladékot is képez, azt a sértett részére történő kiadás helyett megsemmisíteni rendelte az ítéltábla a korábban felhívott Be.320.§ (2) bekezdés alkalmazásával.

[59] Tájékoztatta a Be.321.§ (5a) bekezdése alapján a vádlottat és a sértettet a részükre kiadni rendelt bűnjel át nem vétele esetére irányadó 2024. március hó 1. napjától hatályos büntető eljárási rendelkezésekről.

[60] A fent írtakra figyelemmel az ítéltábla a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a törvényszék ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

[61] A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk.92.§ (1) bekezdése alapján beszámítani rendelte, megjelölte annak Btk.92.§ (2) bekezdése szerinti átváltoztatási kulcsát is.

Budapest, 2025. január hó 14. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

dr. Kósa Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. június hó 14. napján kihirdetett 23.B.378/2023/36. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.231/2024/26. számú ítéletével eszközölt változtatással 2025. január hó 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. január hó 14. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke